

Dosarul nr. 2ra-131/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător A. Cucerescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Simciuc, A. Danilov și I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, împotriva lui Vasile Grosu și Ion Neagu, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la obligarea de a demola bunurile imobile,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, și menținută hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2017, Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Grosu și Ion Neagu, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la obligarea lui Ion Neagu de a demola construcția auxiliară cu suprafața de 12, 2 m², amplasată pe terenul cu suprafața de 66 m², de pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX, și obligarea lui Vasile Grosu de a demola construcția auxiliară cu suprafața de 13, 8 m², amplasată pe același teren (f.d. 5-9).

În motivarea acțiunii, reclamantul Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a relatat că în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 8/34-2 din 10 octombrie 2013, a obținut în arendă de la Primăria mun. Chișinău terenul cu suprafața de 66 m², nr. cadastral XXXXX, care este aferent imobilului reclamantului situat pe XXXXX.

Reclamantul a susținut că a semnat cu Primăria mun. Chișinău contractul de arendă nr. 6352/2013 din 22 octombrie 2013, care a fost înregistrat la Oficiul teritorial Chișinău al ÎS „Cadastru” la data de 05 iunie 2014.

Reclamantul a indicat că în luna octombrie 2013, a semnat cu Primăria mun. Chișinău și actul de predare-primire a terenului cu nr. cadastral XXXXX.

Reclamantul a declarat că în primăvara anului 2014, Ion Neagu a început construcția unei șure pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, care este aferent curții comune de pe YYYYYY.

Reclamantul a afirmat că în vederea stopării acțiunilor lui Ion Neagu, a depus mai multe plângeri la Pretura sect. Râșcani, mun. Chișinău, la organele Procuraturii și la Inspekția de Stat în Construcții.

Astfel, reclamantul a notat că Inspekția de Stat în Construcții a emis prescripția nr. 000866 din 23 iulie 2014, prin care s-a solicitat sistarea lucrărilor de construcție și aducerea terenului la starea inițială.

Reclamantul a specificat că Ion Neagu nu a executat prescripția Inspekției de Stat în Construcții, din care motiv în privința acestuia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria AA nr. 0002458 din 14 august 2014, iar prin hotărârea din 10 octombrie 2014 a Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău, devenită irevocabilă, Ion Neagu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 177 alin. (2) lit. j) și 179 din Codul contravențional, fiind sancționat prin amendă și obligat să demoleze construcția neautorizată.

Reclamantul a punctat că în temeiul contractului de arendă nr. 6352/2013 din 22 octombrie 2013, a devenit posesor de bună-credință al terenului cu nr. cadastral XXXXX.

Reclamantul a relevat că prin actul de constatare nr. 113951 din 18 august 2016, întocmit de Oficiul teritorial Chișinău al ÎS „Cadastru”, s-a constatat că pe terenul cu suprafața de 66 m², nr. cadastral XXXXX, arendat de reclamant, este amplasată construcția auxiliară cu suprafața de 13, 8 m², cât și o parte a construcției auxiliare cu suprafața de 12, 2 m², care se prelungește de pe terenul cu nr. cadastral YYYYYY, însă lipsesc date privind existența autorizațiilor de construire a respectivelor construcții auxiliare.

Reclamantul a precizat că, construcția auxiliară cu suprafața de 13, 8 m² este folosită de Vasile Grosu, iar construcția auxiliară cu suprafața de 12, 2 m² – de Ion Neagu, ambele creînd impedimente reclamantului la utilizarea terenului cu nr. cadastral XXXXX.

În continuare, reclamantul a evidențiat că la 07 martie 2017, a depus cerere la Consiliul mun. Chișinău și la Primăria mun. Chișinău, solicitând demolarea acestor construcții neautorizate sau depunerea unei cereri de chemare în judecată în acest sens.

Reclamantul a reliefat că prin răspunsul Preturii sect. Râșcani, mun. Chișinău, din 23 martie 2017, i s-a comunicat că în cazul existenței unei hotărâri definitive a instanței de judecată, reclamantul este în drept să solicite eliberarea titlului executoriu, pentru inițierea procedurii de executare.

Reclamantul a arătat că în conformitate cu art. 304 alin. (2) din Codul civil, dacă persoana posedă un bun în calitate de uzufructuar, creditor gajist, arendaș, chiriaș, depozitar sau în temeiul unui alt raport juridic similar în care este în drept sau obligată față de o altă persoană să posedă temporar un anumit bun, atunci ultima

de asemenea este posesor (posesor mijlocit).

Reclamantul a menționat că potrivit art. 307 alin. (1) din Codul civil, este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posedă în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată.

Reclamantul a reiterat că prin ridicarea de către Vasile Grosu și Ion Neagu a construcțiilor neautorizate, îi este limitat dreptul de a exercita în condiții normale posesia și folosința terenului cu nr. cadastral XXXXX.

Astfel, reclamantul a invocat că, conform art. 309 din Codul civil, în cazul în care nu a fost lipsit de bun, dar este tulburat în orice alt mod în exercitarea posesiunii, posesorul de bună-credință poate cere, ca un proprietar, încetarea tulburării, precum și despăgubiri pentru prejudicierea posesiunii. Pot fi cerute despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea tulburării sau încetarea este imposibilă.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Pavel Rudnic împotriva lui Vasile Grosu și Ion Neagu, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la obligarea lui Ion Neagu de a demola construcția auxiliară cu suprafața de 12, 2 m², amplasată pe terenul cu suprafața de 66 m², de pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX, și obligarea lui Vasile Grosu de a demola construcția auxiliară cu suprafața de 13, 8 m², amplasată pe același teren (f.d. 90-94).

La 13 noiembrie 2018, Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a declarat apel împotriva hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 89).

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, și menținută hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 160-168).

În motivarea soluțiilor adoptate, instanțele ierarhic inferioare au relevat, în baza art. 309 și 379 din Codul civil, că doar proprietarul unui teren poate solicita, pe cale judecătorească, demolarea construcțiilor neautorizate ridicate pe terenul său, pe când posesorul terenului poate solicita doar încetarea posesiei.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au subliniat că nu au fost prezentate probe dacă a fost sau nu executată hotărârea din 10 octombrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

La 12 noiembrie 2019, Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev (f.d. 172-176).

În motivarea recursului, recurentul Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a susținut că este eronată concluzia instanței de apel precum că doar proprietarul unui teren ar putea solicita, pe cale judecătorească, demolarea

construcțiilor neautorizate ridicate pe terenul său, pe când posesorul terenului ar putea solicita doar încetarea posesiei.

Recurentul a invocat că posesia de fapt se apără prin acțiune posesorie, care nu pune în discuție dreptul asupra bunului, ci are ca obiect apărarea stării de fapt ce caracterizează instituția posesiei.

Recurentul a evidențiat că, Codul civil conține două norme cu caracter general ce au drept scop apărarea posesiei ca stare de fapt: norma de la art. 308 din Codul civil, care apără posesia de bună-credință în caz de deposedare, și norma de la art. 309 din Codul civil, care apără posesia ca stare de fapt în cazurile când posesorul nu este lipsit de posesie, însă posesia îi este tulburată.

Recurentul consideră că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 308 din Codul civil, greșit aplicând prevederile art. 309 din Codul civil.

Recurentul a declarat că în speță, sunt aplicabile prin analogie prevederile art. 379 alin. (1) din Codul civil.

La 03 decembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Vasile Grosu și Ion Neagu, cât și în adresa intervenientului accesoriu Primăria mun. Chișinău, copia cererii de recurs depuse de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 179).

Intimații Vasile Grosu și Ion Neagu, precum și intervenientul accesoriu Primăria mun. Chișinău nu și-au valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Luând în considerare că recurentul Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 12 noiembrie 2018, adică în termen de mai puțin de 2 luni de la data emiterii deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurentul Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) al art. 432 din Codul de procedură civilă statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei

de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, completul consideră necesar să menționeze că, conform art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, doar temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă stipulează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea, în limitele argumentelor invocate în recurs, a conformității acestora, după caz, cu temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, cât și verificarea din oficiu a incidenței temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, completul decelează că argumentele invocate în recursul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acest dezacord nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească, ori în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele sau că erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul legitim de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a

justiției, fiind în deplină concordanță cu 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Trevisanato v. Italia din 15 septembrie 2016, § 36-37).

Totodată, completul reține că în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (Garcia Ruiz v. Spania din 21 ianuarie 1999, § 26), nefiind necesară motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (Nersesyan v. Armenia din 19 ianuarie 2010, § 23).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

În această ordine de idei, completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pavel Rudnic, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, împotriva lui Vasile Grosu și Ion Neagu, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, cu privire la obligarea de a demola bunurile imobile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecătorii

Victor Burduh

Iurie Bejenaru